

"Kızıl Sultan" Dedikleri

İçeriği Yazan: [Mechulyolcu](#) [1] Zaman: Salı, 04/02/2014 - 18:33

Yazar: Halit DURUCAN

Sultan 2. Abdülhamit Han ve Sultan Vahdettin Han, Osmanlı tarihinin en çok iftira atılan ve kötülen iki önemli şahsiyetidir. Bu nedenledir ki; Abdülhamit Han için **'Kızıl Sultan'**, Vahdettin için de **'Vatan Haini'** iftiraları atılmıştır. Bu iki önemli şahsiyetin dönemini incelediğimizde Abdülhamit Han'a **'Kızıl Sultan'** iftirasını atanların Mason ve Siyonist örgütlerin olduğunu görürüz. Zira Sultan Abdülhamit Han, Osmanlı Devleti'ni yıkmaya çalışan masonların ve Siyonistlerin planlarını önceden öğrenmiş ve bu şer örgütlerin planlarını çökertmiştir. Her seferinde planları çöken mason ve Siyonistler, Abdülhamit Han'ın iç isyanları bastırmak için izlediği politikalar üzerinden hareket ederek **'Kızıl Sultan'** iftirasını atmıştır. Sultan Vahdettin'e **'Vatan Haini'** iftirasını atanlarda şüphesiz İttihat ve Terakki Cemiyeti ileri gelenleriyle onları destekleyen masonlardır. Zira Sultan Vahdettin, daha gençlik yıllarında İTC'nin mutlaka yok edilmesi gerektiğini düşünmüştü. Kaderin bir cilvesi olarak İTC'nin önde gelen isimlerinden olan Enver Paşa, Vahdettin'in tahta geçmesini sağlamıştı.

Sultan 2. Abdülhamit Han'ın babası Sultan Abdülmecit; annesi Tirimüjgan Sultandır. Abdülhamit henüz on yaşındayken annesini kaybetmiştir. Bunun üzerine Abdülmecit, oğlu Abdülhamit'i çocuğu olmayan diğer eşi Piristü Kadın Efendi'ye emanet etmiştir. Piristü Kadın Efendi, Abdülhamit'i kendi öz çocuğu gibi sevmiş ve büyüttür. Abdülmecit vefat edince yerine kardeşi Abdülaziz tahta geçmiş; başta Abdülhamit olmak üzere diğer şehzadelerin eğitimleriyle yakından ilgilenmiştir. 1867 yılında Avrupa gezisine Abdülhamit'i de götürmüştür.

Abdülaziz Han, 1876 yılında tahttan indirilmiş; bazı iddialara göre bir suikast sonucu öldürülmüştür. Bu olay üzerine ağabeyi olan V. Murat, apar-topar tahta çıkartılmış ancak psikolojik sıkıntılar yaşadığı iddiasıyla tahttan indirilerek Çırağan Sarayı'na hapsedilmiştir. Abdülhamit, bu olay neticesinde 31 Ağustos 1876 tarihinde padişah ilan edilmiştir; 7 Eylül günü Eyüp Sultan'da kılıç kuşanmış; Saltanat değişiminde büyük görevler üstlenen Mithat Paşa'yı sadrazamlık makamına getirmiştir. Abdülhamit Han tahta geçmiştir ancak ülkenin içinde bulunduğu durum çok vahimdi. 1871 yılında Ali Paşa'nın vefatından sonra Saray ile Bab-ı Ali arasında şiddetli çekişmeler ortaya çıkmış; 1875 yılında da devlet borçlarını ödeyemez hale düşmüş, bu nedenle Muharrem Kararnamesiyle bir moratoryum (borç erteleme) ilan edilmiştir. Bu olumsuz gelişmeler tüm şiddetiyle devam ederken; Rusya, Panslavizm akımlarını Balkanlar'a taşıyarak Osmanlı'ya bağlı diğer milletleri Osmanlı yönetimine karşı kışkırtmaya başlamıştır. Yaşanan bu olaylar neticesinde yurt içinde meşrutiyet görüşleri daha da güçlenmiş; padişahın tahttan indirilerek cumhuriyetin ilan edilmesi fikri ortaya çıkmıştır. Gelişmeler neticesinde Abdülhamit Han, daha önceden Mithat Paşa'ya bir taahhütte bulunmuştu; bu anlaşma uyarınca 23 Aralık 1876 tarihinde ilk Osmanlı Anayasası olan Kanun-i Esasi'yi ilan etmiş; Meclis-i Mebussan ve Ayan Meclisi de 19 Mart 1877 tarihinde açılmıştır. Böylece 1. Meşrutiyet dönemi resmen başlamıştır. Yapılan anayasaya göre padişah ile meclis ülkeyi devleti birlikte yönetecek, yargı ise tam bağımsız olacak, temel hak ve hürriyetler teminat altına alınacaktı. Ancak Abdülhamit Han, meşrutiyet Anayasası'nın 113. Maddesinde bulunan **'İdari Sürgün Yetkisini'** kullanarak Mithat Paşa'yı sürgün etmiştir.

Rusya, Osmanlı Devleti ile uğraşmaya devam ediyordu. Osmanlı'nın Balkanlarda ıslahat yapması için teklif üstüne teklif yolluyordu. Ancak 12 Nisan 1877 tarihinde İbrahim Ethem Paşa, Rusya Hükümeti'nin tüm tekliflerini geri çevirmesi neticesinde tarihimizde **'93 Harbi'** olarak bildiğimiz Osmanlı-Rus Savaşı patlak vermiştir. Abdülhamit Han, büyük bir öngörüyle bu savaşa hiçbir şekilde

girilmemesi gerektiğini söylemişse de, Damat Mahmut Paşa, Mithat Paşa ve Refet Paşa'nın ısrarlı tutumları neticesinde bu savaş kaçınılmaz olmuştur. Yapılan bu savaşta Ruslar, Balkan cephelerini yarararak Osmanlı Ordularını yenilgiye uğratmış; doğuya ilerleyerek Erzurum'u, Balkanlarda da Bulgaristan'ın tamamı ile Trakya'nın İstanbul surlarına kadar olan alanı işgal etmiştir. Alınan bu ağır yenilgiler neticesinde sürekli eleştirilen Abdülhamit Han, Meclis-i Mebusan'ı 18 Şubat 1878 yılında tatil etmiş; 30 yıl boyunca da meclisi toplantıya çağırılmamışsa da, Kanuni Esasi'nin yasaları yürürlükte kalmıştır.

Savaş Hukuku'na göre yenilen taraf, galip gelenlerin dikte ettiği anlaşmaları kabullenmek ve imzalamak zorundadır. **'93 Harbi'** ile Osmanlı Devleti Rus Devleti karşısında mağlup olmuş; bu nedenle de Rusların öne sürdüğü anlaşmaları koşulsuz kabul etmek zorunda kalmıştır. Maalesef Osmanlı Devleti, 3 Mart 1878 tarihinde Rusların dikte ettiği **'Ayastefanos Anlaşması'**nı kabul ederek Tuna'dan Ege'ye, Trakya'dan Arnavutluk'a kadar uzanan bir Bulgaristan Prensliğinin kurulmasına razı olmuş; Bosna-Hersek'e iç işlerinde bağımsızlık verilmiş, Sırbistan'ı, Karadağ'ı ve Romanya'yı bağımsız ülke olarak tanımıştır. Ayrıca Kars, Ardahan, Batum ve Doğubayazıt tamamen Ruslara bırakılmış, Telesya Yunanistan'a verilmiş, Girit Adası'nın ve Ermenistan'ın ıslah edilmesi karara bağlanmıştır. Savaşı kaybeden Osmanlı İmparatorluğu topraklarını kaybetmekle kalmamış; savaş tazminatı olarak Ruslara 30 bin Ruble savaş tazminatı ödemiştir. Ayastefanos Anlaşması ile Rusya çok güçlenmiş, yayılcı politikalarını Osmanlı üzerinden devam ettirmiştir. Rusya Devleti'nin güçlenmesine karşı çıkan Avrupa devletleri, Osmanlı İmparatorluğu ile Rus İmparatorluğu arasında imzalanan Ayastefanos Anlaşması'nı tanımadıklarını ilan etmişler; 13 Temmuz 1878 yılında yapılan Berlin Anlaşması ile Ayastefanos Anlaşması'nın bazı maddeleri iptal edilmiştir. Yapılan yeni anlaşmaya göre; Rusya aldığı toprakların bir bölümünü kaybetmiş; ancak Romanya ve Karadağ'ın bağımsızlığı tanınmış, Bulgaristan Prensliği de Almanya'nın ve Avusturya'nın himayesine verilerek özerk bir prensliğe dönüştürülmüştür.

Batılı ülkeler, Berlin Anlaşması ile Doğu Anadolu'da yaşayan Ermenilerin Rusların himayesine girmesini engellemeyi düşündüklerinden, Osmanlı yönetiminden Ermenilerin durumunun acilen düzene sokulmasını istemişlerdir. O dönem çok kırılgan bir dönem olduğundan Sultan 2. Abdülhamit Han, muhtemel Ermeni ayaklanmalarına tedbir olarak bölgedeki Kürt aşiretlerini silahlandırması üzerine Ermeni komitacılar örgütlenmişlerdir. Bunun doğal sonucu olarak 1877 yılında Maraş'a bağlı Zeytun'da ve 1891 yılında da Siirt'e bağlı Sason bölgesinde Ermeni örgütleri Osmanlı Devleti'ne karşı isyan etmişlerdir. İsyanların genişleyeceğini düşünen Kamil Paşa Hükümeti, sert tedbirler almak için Hamidiye Alaylarını kurmuş ve Müşir Zeki Paşa'da Ermeni ayaklanmalarını bastırmakla görevlendirilmiştir. İşte Osmanlı'yı yıkmaya ve bölmeye yönelik bu Ermeni isyanları kanlı bir şekilde bastırıldığından dolayı batı dünyası bu olaya **'Hamidiye Katliamları'** diyerek; Abdülhamit Han'ı **'Kızıl Sultan'** olmakla suçlamıştır.

Osmanlı yönetimi bir yandan iç isyanları bastırmaya çalışıyor, diğer yandan da Ruslara ve Batılı devletlere karşı diplomasi savaşı veriyordu. Bu sıkıntılı süreçte Yunan yönetimi, Girit Adası'nı ilhak etmeye ve Telasya da ihlallerde bulunmaya başlamıştır. Yunanistan'a karşı izlenecek politikalar Mecliste tartışılmış; ancak başta İzzet Paşa olmak üzere herkes savaşa girişmenin vahim sonuçlar doğuracağını ileri sürerken Osmanlı'nın içinde bulunduğu sıkıntıları gerekçe olarak bildirmiştir. Rıza Paşa ve birkaç devlet adamı ise Yunanlılar karşısında pısırık bir politika izlenmesi halinde Osmanlı'nın itibarını iyice kaybedeceğini, ayrıca Rumeli'nin bütün olarak parçalanacağını, hatta İstanbul'un bile elden çıkabileceğini ileri sürmüşlerdir. Düşüncelerini gizli olarak Sultan 2. Abdülhamit Han ile paylaşan Rıza Paşa, Padişahı ikna etmiştir. Abdülhamit Han, savaş için gerekli hazırlıkların yapılmasını istediği bir sırada Yunan Ordusu Alansoya'ya bir saldırı düzenlemiştir. Hazırlıksız yakalanan Yanya'daki Osmanlı Tümeni, Yunan Ordusu karşısında hiç ummadığı bir bozgun yaşayıp, geri çekilmek zorunda kalmıştır. Geri çekilmenin ardından, İstanbul'da bulunan 1. Ordu Umum Komutanı Ethem Paşa, Yunanistan üzerine saldırarak birkaç gün içinde Tesalya'yı ele geçirmiştir. Devamında Atina civarında bulunan Milona geçitlerini savunan Yunan Ordusu'nu 23 Nisan 1897 yılında büyük bir hezimetle uğratmıştır. Türk-Yunan Orduları Tesalya ile Dömeke denilen yerde tekrar karşılaşmış; bu savaşta 25 bin kişilik Yunan Ordusu tekrar mağlup edilmiştir. Bu savaşı yöneten Abdülezel Paşa şehit düşmüş olsa da, Türk Ordusu birkaç saat içinde Atina içlerine kadar ilerlemiştir. Yunan Ordusu'nun Türk Ordusu karşısında devamlı yenilmesini ve toprak kaybetmesini istemeyen Batılı ülkeler araya girerek savaşın durdurulmasını sağlamıştır. Yapılan mütarekeye göre Osmanlı lehine olmak üzere Tesalya sınırında bazı değişiklikler yapılarak savaş öncesi sınırlara yeniden dönmüştür. Savaşı kaybeden Yunanistan, savaş tazminatı olarak Osmanlı Devleti'ne 4 milyon lira

savaş tazminatı ödemeye mahkûm edilmiş olsa da bu tazminat hiçbir şekilde tahsil edilemediği gibi Girit Adası'na da özerlik verilmiştir.

Sultan 2. Abdülhamit Han, bazı çevreler tarafından pek sevilmediğini, bu nedenle içeriden ve dışarıdan kendisine karşı bir suikast girişiminde bulunabileceğini düşünerek 1880 yılında Yıldız İstihbarat Örgütü'nü kurmuştur. Yıldız İstihbarat Örgütü, halk arasına sızarak darbe girişimlerinden ve halk ayaklanmalarından anında haberdar olmuş; edindikleri istihbarat bilgilerini Abdülhamit Han'a bildirmiş ve böylece Abdülhamit Han da, zamanında tedbir alarak bu tür kargaşaları zamanında önlemiştir.

Sultan 2. Abdülhamit Han, her ne kadar kötülünen bir padişah olarak anlatılmaya çalışılsa da bazı uzman tarihçiler, Sultan 2. Abdülhamit Han'ın Osmanlı Devleti'nin ömrünü 40 yıl daha uzattığını söylemekte ve O'nun için **'Ulu Hakan'** demektedir.

Batılı Ülkeler, Abdülhamit Han'ın kapattığı meclisin bir an evvel açılmasını istemiştir. Sebep ise; demokrasi ve insan hakları olmayıp, meclis içinde bulunan kendi yandaş milletvekilleri eliyle Osmanlı Yönetimi'ni istedikleri şekilde yönlendirmekti. Azınlık milletvekillerinin niyetleri, arkalarında bulunan devletlerin azınlık haklarını Osmanlı Meclisi'nden çıkarmak olmuştur. Böyle bir çalışmayla Girit, Teselya ve Yanya'nın Yunanistan'a terk edilmesini sağlayacaklardı.

İngiltere, Osmanlı'nın içinde bulunduğu buhranlı dönemlerden faydalanmak, Osmanlı idaresini istediği şekilde yönetmek amacındaydı. Projelerini gerçekleştirmek için her türlü çirkin politikaları uygulamaktan kaçınmadı. Abdülhamit Han, meclisi tatil ederek, azınlık milletvekillerinin dayatmalarını boşa çıkarmış, dolayısıyla Osmanlı'yı yıkmaya çalışan batılı Emperyalist Devletlerin planlarını çökertmişti. Bu durum İngiltere'nin hoşuna gitmemiştir. İngiltere'nin amacı; V. Murat'ı Padişah, Mithat Paşa'yı da sadrazam yapmaktır. Amacını gerçekleştirmek için Jön Türklerden Ali Suavi'yi kışkırtarak Çırağan Sarayı'na baskın yapmıştır. Bu başarısız ihtilal girişiminde 23 ihtilalci öldürülmüştür. Bu olayın ardından Sultan 2. Abdülhamit Han, Yıldız İstihbarat Örgütü'nü daha da güçlendirmiş ve daha sert tedbirler alarak benzer olayları büyümeden önlemiştir.

1889 yılında kurulan İTC, Abdülhamit Han yönetimine karşı 1908 yılında Manastır ve Selanik şehirlerinde ayaklanmış, Abdülhamit Han ayaklanmaları bastırmak için anayasayı yeniden yürürlüğe koymuş; devamında 2. Meşrutiyeti ilan etmek zorunda kalmıştır. 2. Meşrutiyetin ilanından sonra meclis 17 Aralık 1908 yılında yeniden açılmıştır. Osmanlı'da huzursuzluk artarak devam ederken; 31 Mart 1909 yılında tarihimize **'31 Mart Vakası'** olarak geçen İstanbul merkezli geniş çaplı bir isyan meydana gelmiştir. Selanik'te bulunan Hareket Ordusu 23-24 Nisan gecesi İstanbul'a girerek bu isyanı bastırmıştır. Şu tarihi gerçeği iyi bilmeliyiz ki; 2. Meşrutiyet döneminde İTC, çok etkili olmuştur. Devlet yönetiminde söz ve karar sahibi olmayı başaran İTC önde gelenleri; Enver Paşa, Talat Paşa ve Cemil Paşa, Osmanlı Devletini 1. Dünya Savaşı'na sürükleyerek hazin sonuçların doğmasına sebep olmuştur. İTC kadrolarının başarısızlıkları Balkan savaşlarıyla devam etmiştir. Savaşlar bitip, Osmanlı iyice yıpratıldıktan sonra itilaf devletlerinin baskısıyla 6. Mehmet 21 Aralık 1918 yılında meclisi kapatmıştır.

Taksim Kışlası'ndaki Avcı Taburuna bağlı askerler, subaylarına karşı bir ayaklanma başlatmıştır. Subaylar, kendilerine önder olarak o dönemin önde gelen din adamlarını seçmişlerdi. Din adamları ve isyancılar, Heyet-i Mebusan önünde toplanarak ülkenin şeriat hükümlerine göre yönetilmesini haykırmıştır. Ayaklanmalar etkili olmuş ki; Hüseyin Hilmi Hükümeti, isyancılarla uzlaşmak zorunda kalmış; hükümet yetkilileri de birer birer istifa etmiştir. Sultan 2. Abdülhamit Han, bu olayı şu sözlerle anlatmıştır: **"Vekâyi'in(olayların) ve acemi bir idârenin her gün bir sûretle izhâr ettiği mevâdd-ı müşteile(tahrik edici hususlar) elbette infilâk edecekti. Hatta 31 Mart'a kadar te'hîri bile şâyân-ı hayrettir. Hiçbir kimseye hesap vermek mecburiyetinde bulunmadığım bir zamanda, ma'a'l-kasem(yemin ederek) te'mîn ederim ki ben bir fenalık olmamasına elimden geldiği kadar çalıştım. Tehlikenin te'ehur-i vuku'unda(gerçekleşmesinin gecikmesinde) bu mesâ'î-i hayır-hâhânenin dahli bulunduğunu zannedirim."**

"Ayaklanmalar sonrasında ITC mebuslarının bir kısmı can ve mal güvenliğinin kalmadığı düşüncesiyle meclise gitmemiş, bir kısmı İstanbul'dan kaçmış ve bir kısmı da saklanmıştır. O kargaşa döneminde yakalanan ITC mebusları ve taraftarları birer birer öldürülmüştür. Hükümetin aciz kalmasıyla 2. Abdülhamit Han yeniden duruma el koymuştur. Darbe ile başarıyı yakalayamayan ITC, bu defa

Selanik'te bulunan 3. Orduyla harekete geçmiştir. Hükümet, bu saldırıyı bertaraf etmek için Hareket ordusunu kurmuş; İTC, yenilerek teslim olmak zorunda kalmıştır. Bu konuda çeşitli iddialar öne sürülmektedir. İddialardan birine göre; 31 Mart ayaklanması; İTC'yi öteden beri destekleyen mason örgütü ve İngiltere'nin Filistin'i bahane ederek Abdülhamit Hanı devirmektir. Nitekim Abdülhamit Han tahttan indirildikten sonra Yahudiler, İTC yönetiminden ve Mehmet Reşat'tan Filistin'de toprak satın almak için izin almıştır. Araştırmacılar bilirler ki; aynı Yahudiler, Abdülhamit Han'dan para karşılığı Filistin'den toprak almak istemişlerdi ancak amaçlarına ulaşamamışlardı. Mason örgütlerin ve İngiltere'nin çabalarıyla Mehmet Reşat tahta çıkartılmış, Abdülhamit Han bertaraf edilmiş; İTC bu yönetimde yer almış ve Osmanlı hızla çözülmeye ve yıkılmaya başlamıştır.

Sultan Abdülhamit Han'ın kızı Ayşe Sultan babasını hatıralarında şöyle anlatmıştır: **"Babam doğru ve tam dini itikada sahip bir Müslümandan başkası değildi. Beş vakit namazını kılar, Kuran okurdu. Daima camilere devam ettiğini, Ramazanlarda Süleymaniye Camii'nde namaz kıldığını, o zamanlar camide açılan sergilerden alış-veriş ettiğini hikaye tarzında anlatırdı. Babam herkesin namaz kılmasını, camilere devam edilmesini çok isterdi. Sarayın hususi bahçesinde beş vakit Ezan-ı Muhammedi okunurdu. Babamın bir sözü vardı; 'Din ve fen; bu ikisine de itikat etmek caizdir' derdi.**

Masonların etkisinde hareket eden Jön Türklerin devamı olan İTC'nin kötülediği Abdülhamit Han'ın yaptığı hizmetleri de burada kısaca aktarmanın faydalı olacağını düşünüyorum.

İşte o hizmetlerinden bazıları:

-Modern bir matbaa kurulmuştur: Matbaalarda Cem Sultan Divanı ile pek çok edebi eser çevrilerek çoğaltılmış ve pek çok ülkeye dağıtılmıştır.

-Zırhlı denizaltılar yapılarak Osmanlı Denizciliği güçlendirilmiştir.

-Siyasal Bilgiler Fakültesi (Mülkiye), Hukuk Fakültesi, Ticaret Fakültesi, Maden Fakültesi, Şam Tıp Fakültesi, Yüksek Mühendislik Fakültesi, Halkalı Ziraat ve Veterinerlik Fakültesi, Güzel Sanatlar Fakültesi ve Haydarpasha Askeri Tıp Fakültesi açılmıştır.

-Muhasebat Divanı yani Sayıştay kurulmuştur.

-Ülkenin pek çok yerinde liseler ve ortaokullar açılmıştır.

-Ziraat Bankası kurulmuştur.

-Bursa'da ipekhane açılmıştır.

-Emekli Sandığı kurulmuştur.

-Bursa, Kudüs, Şam-Halep, Eskişehir-Kütahya, İstanbul-Selanik ve Afyon-Konya, Selanik-Manastır ve Beyrut demiryolları ile Hama Demiryolu hizmete açılmıştır.

-Kâğıt fabrikası ve Kadıköy Gazhanesi kurulmuştur.

-Beyrut'ta Liman ve rıhtım inşa edilmiştir.

-Osmanlı Sigorta Şirketi kurulmuştur.

-Kadıköy Su Tesisatı hizmete girmiştir.

-Galata Rıhtımı inşa edilmiştir.

-Darülaceze (kimsesizler yurdu) yapılmıştır.

-Mum fabrikası kurulmuştur.

- Sakız Adası'nda Liman ve Rıhtım yapılmıştır.
- Tuna Nehri'nde Demirkapı Kanalı açılmıştır.
- Şişli Eftal Hastanesi açılmıştır.
- Hicaz Telgraf hattı ile Trablus-Bingazi Telgraf hattı kurulmuştur.
- Basra-Hindistan Telgraf hattı Beyoğlu'na bağlanmıştır.
- Hamidiye Suyu hizmete girmiştir.
- Selanik'te Liman ve Rıhtım inşa edilmiştir. Haydar Paşa Limanı ve Rıhtımı inşa edilmiştir.
- Haydarpaşa Askeri Tıp Fakültesi açılmıştır.

Uyguladığı yanlış ve Alman yanlış politikalarıyla Osmanlı'yı savaşa sürükleyen İTC üyelerinin sonlarının nasıl olduğunu da bilmemizde fayda vardır. 1. Dünya Savaşı'nda ve Balkan Savaşlarında alınan ağır sonuçlar sonrasında Talat Paşa Hükümeti 8 Ekim 1918 tarihinde istifa etmiş, 1 Kasım günü de partisini feshetmiştir. 2 Kasım günü İTC liderlerinden Enver Paşa, Talat Paşa, Cemal ve Bahaeddin Şakir ile Dr. Nazım Bey, 1. Dünya Savaşını ve Balkan Savaşlarını kaybettiklerinden dolayı savaş suçlusu olarak yüce divanda yargılanacakları korkusuyla yurt dışına kaçmışlardır. Talat Paşa, 15 Mart 1921 tarihinde kaçtığı Berlin'de Ermeni Solomon Teyleryan tarafından vurularak, Cemal Paşa, 22 Temmuz 1922 tarihinde kaçtığı Tiflis'te bir suikast sonucunda, Enver Paşa ise, 4 Ağustos 1922 tarihinde kaçtığı Tacikistan'da Kızılordu mensuplarıyla girdiği silahlı bir çatışmada öldürülmüştür. İTC'nin geri kalan üyeleri de Cumhuriyet kurulduktan sonra 1925 yılında Takrir-i Sükûn Kanunu'na göre siyasi hayattan men edilmiş; üyelerden 13'ü 1926 yılında İzmir Suikastına karıştıkları gerekçesiyle İstiklal Mahkemelerince idam edilmiştir.

Abdülhamit Han'a haksızlık yaptıklarını itiraf edip, pişmanlıklarını söyleyenler olduğu gibi, Abdülhamit Han'ı haklı görenler de olmuştur. Pişman olanların başında Rıza Tevfik ve Süleyman Nazif gelmektedir. Ahmet Rıza Bey, Talat Paşa'ya ve Eyüp Sabri Bey'e olan kızgınlığını şu sözleriyle ifade etmiştir; **"Ayıp, ayıp. Bu adam 32 sene Hakan ve Halife idi. Sultan Hamid için şu söylenen, yazılan, çizilenlerin büyük kısmının yalan ve iftira olduğunu bildiğiniz halde, nasıl tahammül edip imkân veriyorsunuz? Bu iftira selinin yarınki muhatapları da bizler olacağız"**

Osmanlı tarihinde çok önemli bir şahsiyet olarak öne çıkan Abdülhamit Han için Kemal Atatürk; **"Abdülhamit'in idare tarzı azami müsamahadır"** diyerek, Abdülhamit Han'ın izlediği politikaların olumlu olduğuna işaret etmiştir.

Ünlü Alman Devlet Adamı Prens Bismark, Abdülhamit Han hakkındaki düşüncelerini şu şekilde açıklamıştır; **"Dünyada 100 gram akıl varsa, bunun 90 gramı Abdülhamit Han'da, 5 gramı bende, 5 gramı da diğer dünya siyasilerindedir"** diyerek, Abdülhamit Han'ın içinde bulunduğu zor şartlara rağmen akılcı bir politika izleyerek devletini yönettiğini ifade etmiştir.

Son söz olarak; Türk tarihine sahip çıkanlar olduğu gibi, tarihimize ve kültürümüze hakaretler yağdıran yazarlar, çizerler ve adına aydın denilen insanlar aramızda dolaşmaktadır. Tarihimiz için kötü yazmaya şartlanmış ve bu yoldan nemalananlar, Türk Tarihi'ni kötülemek için asılsız iddiaları ve beyanları ya da belgeleri hakiki belge ve bilgiymiş gibi kitaplarına veya yazılarına alarak Türk insanını kendi tarihinden ve kültüründen uzaklaştırmaya, hatta nefret ettirmeye çalışmaktadır. Türk Milleti, tarihini eksileriyle ve artılarıyla bilmelidir. O tarih bizim, kahramanları da hatalarına rağmen ecdadımızdır.

Halit DURUCAN

iletisim@politikadergisi.com

Yorumlar

- [Tarih](#) [2]

Kaynak URL (15/05/2024 - 02:40 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/okur-makale/kizil-sultan-dedikleri>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/mechulyolcu>

[2] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/tarih>